

[Voigt]

en hindring af nyhedsformidlingen, som befolkningen ikke kan være tjent med«.

Også fremskridtspartiets ordfører, hr. Voigt, sagde noget begavet. Han sagde (sammesteds, sp. 5471): »... vi kan naturligvis alligevel støtte forslaget ... Men når forslagsstillerne så i bemærkningerne skriver, at det eventuelt skulle ske ved flere tjenestemandsansættelser, så må vil naturligvis gå imod dette. Der er mange andre, mere rimelige måder at sikre betjeningen af nyhedsmedierne på end ved tjenestemandsansættelser«.

Hr. Voigt sluttede sit indlæg med at sige (sammesteds, sp. 5472): »Det er trist, at vi har denne situation. Den kunne være undgået, hvis vi havde fået brudt Danmarks Radios monopol«.

Jeg er naturligvis helt enig med hr. Voigt i de synspunkter, han dengang gav udtryk for, og jeg er helt enig i det, de ordførere, jeg her har citeret, gav udtryk for, især med fru Nathalie Linds synspunkter; det er ikke sikkert, jeg er enig med det, som hr. Johan Philipsen siger i dag.

Hvis det var sådan, at vi kunne tro på det, der blev sagt her for godt et år siden, havde vi jo ikke haft den situation, vi har i dag, for da var der jo flertal for, at vi skulle sikre nyhedsformidlingen i Danmarks Radio. Men lad os nu se; venstre skifter jo mening lige så tit, som vi andre skifter skjorte, så det er jo ikke sikkert, vi får en sådan sikring af nyhedsformidlingen.

Jeg skal vende tilbage til nogle flere generelle synspunkter under den af hr. Erhard Jakobsen fremsatte forespørgsel.

Johan Philipsen (V):

Jeg kan nu forstå, at forespørgslen under den næste sag på dagsordenen bliver taget tilbage, og derfor skal jeg tillade mig at komme med nogle generelle betragtninger herom sammen med det forslag til folketingsbeslutning, som de konservative har fremsat. De aftaler, der er truffet imellem Danmarks Radio på den ene side og de ansattes organisationer på den anden, må efter min opfattelse betragtes ud fra den samme synsvinkel som det almindelige arbejdsmarked. Den eneste forskel, der er, er, at Danmarks Radio med organisationerne har truffet aftale om en såkaldt nødnyhedstjeneste. Den sidste aftale på dette område er i øvrigt af relativ ny dato.

Aftalen fik sin start ved den arbejdsnedlæggelse, som journalistgruppen ved Danmarks Radio gennemførte for kort tid siden, og det er vel rigtigst at føje til, at nødnyhedstjenesten fik en slingrende start, men i øvrigt blev gennemført stort set i henhold til aftalen. Men det siger sig selv, at en nyhedstjeneste af den art kun kan være acceptabel i en meget kort periode. Med en analogislutning til forholdene på det almindelige arbejdsmarked vil en fortsat nægtelse af det arbejde, der er truffet aftale om mellem parterne, på et eller andet tidspunkt medføre, at arbejdet vil blive stillet frit, og i denne situation ville Danmarks Radios driftsledelse blive stillet over for opgaven at få en bedre løsning.

Det er ikke min opgave – slet ikke ved denne lejlighed – uden for den driftsledelse, som jeg for tiden er medlem af, at skitsere indholdet af en eventuel løsning, men det er min sikre opfattelse, at journalister og eventuelt også andre ikke vil af med en god arbejdsplads, når det kommer til stykket.

Så bliver jeg nødt til at henvende mig nogenlunde direkte til hr. Voigt. Jeg beder hr. Voigt og andre lægge mærke til min formulering: man kan slutte analogt fra forholdene til det almindelige arbejdsmarked, hvor vi kender den såkaldte første fase, der er bodfri, den anden fase, hvor de får bod og bliver pålagt at gå i arbejde igen, og den tredje fase, hvor arbejdet bliver stillet frit, det vil altså sige, at de pågældende ikke længere er ansat i Danmarks Radio. Det er om den situation, jeg siger, det ikke er min opgave – og slet ikke ved denne lejlighed – at skitsere indholdet af en eventuel løsning. Men denne fase har vi endnu ikke nået i Danmarks Radio, og det er min bestemte opfattelse, at vi aldrig når den, for de pågældende ved godt, hvad den såkaldte tredje fase ville indebære: genansættelse af nogle, men ikke af alle, jo selvfølgelig af dem, ledelsen måtte ønske at genantage.

Så har jeg nogle få bemærkninger til de bemærkninger, de konservative har ledsaget deres beslutningsforslag med. Det fremgår ikke klart, hvad de konservative tænker sig. De tænker sig da forhåbentlig ikke, at der skal ansættes så mange journalister som tjenestemænd i Danmarks Radio, at de kan varetage en ganske almindelig nyhedstjeneste. Hvis de konservative tænker sig det, vil jeg absolut være modstander af det, for un-